

правенъ и съдътъ не намѣри за необходимо неговото присъствие.

Чл. 373. Прѣсъдателътъ на съдътъ прѣлага на подсъдимий питания за името и прѣкорътъ му, за годините, за вѣроисповѣданietо, за мѣстожителството и за занятието му, а така сѫщо и приель ли е прѣпись отъ обвинителния актъ или отъ тѣжбата на частни обвинители.

Чл. 374. Подиръ това, прочита се гласно списъкътъ на лицата, които сѫ привикани за свидѣтели и прѣсъдателътъ на съдътъ провѣрява: всички ли привикани свидѣтели сѫ дошли въ съдилището, и ако не всичките, то кои именно отъ тѣхъ не сѫ се явили и има ли прѣставена прѣдъ съда законна причина за това.

Чл. 375. Ако всичките призовани свидѣтели не се намѣратъ на лице, съдътъ слѣдъ като изслуша обясненията на участвующите въ дѣлото лица по въпроса, може ли да се извѣрши съдебното слѣдство въ отсѫтствието на свидѣтелитѣ, които не сѫ се явили, постановява опреѣленie: или да се отсрочи съдебното засѣданie по дѣлото, което е било назначено за разглѣждание, или да се разглѣда дѣлото, ако и да не сѫ се явили нѣкои отъ свидѣтелитѣ, показанията на които съдътъ признае за несѫщественни.

Чл. 376. Кога се отсрочи засѣданietо поради неявянието на нѣкого отъ свидѣлитѣ, показанията на когото иматъ сѫщественно значение за дѣлото, съдътъ прави распорѣждание: или да се призове повторно свидѣтелътъ, който не се е явилъ, или да се докара по установений редъ.

Чл. 377. Законни причини за неидванietо на свидѣтелитѣ въ съдилището се считатъ прѣпятствията, които